

Sygnatura akt: V GC 1055/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 08.06.2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Roliński

Protokolant: Paulina Frelicka

po rozpoznaniu w dniu 29.05.2017r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa: A. W.

przeciwko: T. B.

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda **A. W.** na rzecz pozwanego **T. B.** kwotę 2417zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 1055/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 04 lipca 2016r. powód A. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. B. kwoty 8.000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podniósł, że w dniu 22.07.2014r. powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej na podstawie umowy leasingu operacyjnego zakupił od pozwanego pojazd marki O. (...) za kwotę 23.983,74 zł. z deklarowanym przez pozwanego przebiegiem 46.000 km. W rzeczywistości pojazd ten posiadał przebieg 300.000 km, co też wynikało z informacji uzyskanej od pracowników autoryzowanego salonu firmy (...). W związku z powyższym powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 13.983,74 zł. tytułem obniżenia ceny. Ponadto pozwany został skazany prawomocnym wyrokiem za występki z art. 286§1 k.k. Poza tym pełnomocnik powoda podał, że dochodzona przez powoda kwota 8.000 zł. stanowi orientacyjną różnicę między ceną pojazdu bez wad, a cena przedmiotowego pojazdu.

(pozew k. 2-3 akt)

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 września 2016r. pozwany uznał powództwo w części wskazując, iż uznaje powództwo co do zasady wnosząc jednocześnie o oddalenie powództwa w części, gdyż uważa, że dochodzona pozwem kwota jest wygórowana co najmniej o 50%.

(odpowiedź na pozew k. 22-24 akt)

W piśmie procesowym z dnia 07 października 2016r. pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(pismo k. 30 akt)

W piśmie procesowym z dnia 20 marca 2017r. powód rozszerzył powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 9.593,49 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 8.000 zł. od dnia 26.03.2016r. a od kwoty 1.593,49 zł. od dnia doręczenia pozwanemu odpisu niniejszego pisma.

(pismo k. 74 akt)

Na rozprawie w dniu 29 maja 2017r. pełnomocnik pozwanego w związku z treścią wydanej opinii przez biegłego sądowego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powoda kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd poczynił następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 22 lipca 2014r. strony w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarły umowę sprzedaży finansowaną poprzez umowę leasingu operacyjnego nr (...), na podstawie której powód zakupił od pozwanego samochód osobowy marki O. (...) za kwotę 23.983,74 zł. Zgodnie z deklaracją pozwanego pojazd miał posiadać przebieg na poziomie 46.000 km. Rzeczywisty przebieg pojazdu wynosił około 237.000 km.

(okoliczności bezsporne)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 17.03.2016r. wydanym w sprawie sygn. akt. II K 754/15 pozwany został uznany za winnego czynu zabronionego polegającego na tym, iż działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem powoda w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do faktycznego przebiegu pojazdu powodując straty w wysokości 23.983,74 zł. na jego szkodę.

(dowód: wyrok k. 8 akt)

W dniu 11 marca 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 13.983,74 zł. w terminie 7 dni tytułem obniżenia ceny w związku z wadą zakupionego od pozwanego pojazdu.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 5 akt)

Rzeczywista wartość pojazdu O. (...) o nr VIN: (...) określona w oparciu o program (...)(...) w chwili nabycia go przez powoda przy przebiegu wynoszącym 237.000 km wynosi 30.500 zł. brutto tj. 24.796,75 zł. netto. Natomiast przy założeniu, że przebieg ten wynosiłby 44.000 km wartość pojazdu to kwota 42.300 zł. brutto tj. 34.390,24 zł. netto.

(dowód: opinia biegłego sądowego k. 54-64 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała. Ponadto sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o opinię biegłego.

Opinia biegłego ma na celu ułatwienie Sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne. Sama opinia nie może być źródłem materiału faktycznego sprawy ani stanowić podstawy ustalenia okoliczności będących przedmiotem oceny biegłych. Opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233§1 kpc, lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególne dla tego dowodu kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej (postanowienie SN z dnia 07.11.2000r., I CKN 1170/98, OSNC 2001/4/64). Specyfika oceny tego dowodu wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia i wiedzy powszechnej.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd podzielił opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wyceny ruchomości mgr inż. A. K.. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna i logiczna, a nadto została sporządzona fachowo i rzetelnie. Wnioski wywiedzione w opinii są należyście uzasadnione i wolne od błędów logicznych oraz wewnętrznych sprzeczności, co świadczy o dużym doświadczeniu zawodowym i rzetelnej wiedzy fachowej biegłego. Opinia ta, jako sporządzona zgodnie ze stanem wiedzy, przez fachowca w swojej dziedzinie jest rzeczowa, logiczna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i oparta na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Biegły w sposób kompleksowy i wyczerpujący oszacował wartość pojazdu na dzień jego nabycia przez powoda. Nadto opinia ta nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że strony łączyła umowa sprzedaży, na podstawie której pozwany sprzedał powodowi samochód marki O. (...) za cenę 23.983,74 zł. Ponadto w niniejszej sprawie nie budził wątpliwości fakt, iż pojazd ten dotknięty był wadą polegającą na tym, że deklarowany przez pozwanego przebieg pojazdu tj. 44.000 km nie odpowiadał rzeczywistemu przebiegowi, który wynosił 237.000 km.

Stosownie do art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedający zobowiązuje się przenieść na kupującego własność i posiadanie rzeczy, zaś kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić cenę. Sprzedaż jest umową odpłatną, wzajemną, zaś zobowiązania stron dochodzą do skutku solo consensu. Skutkiem zawarcia umowy sprzedaży jest zobowiązanie się sprzedawcy do przeniesienia własności rzeczy lub prawa na kupującego oraz zobowiązanie się kupującego do zapłacenia sprzedawcy umówionej ceny (W. Katner „umowne przeniesienie własności ruchomości w prawie polskim”, Warszawa 1992r., str 51-55). W świetle całokształtu okoliczności faktycznych niniejszej sprawy należy uznać, że powód zgodnie z zawartą umową sprzedaży zapłacił umówioną cenę, natomiast pozwany jakkolwiek przeniósł na powoda własność rzeczy i wydał powodowi pojazd, to jednakże pojazd ten dotknięty był wadą polegającą na tym, iż pozwany zapewnił powoda, iż pojazd posiada przebieg 44.000 km, gdy tymczasem rzeczywisty przebieg pojazdu to 237.000 km.

Na wstępie należy wskazać, że łącząca strony umowa sprzedaży nie ma charakteru umowy konsumenckiej. Zgodnie z treścią art. 1 ust 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002, nr 141, poz. 1176 z późn. zm.) przez konsumencką umowę sprzedaży należy rozumieć dokonywaną w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaż rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tą rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą. Tym samym skoro umowa zawarta przez strony nie może być traktowana, jako umowa konsumencka, obowiązki i uprawnienia stron podlegają ocenie w świetle unormowań kodeksu cywilnego dotyczących odpowiedzialności sprzedawcy za wady fizyczne rzeczy sprzedanej.

Stosownie do art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Zatem w razie ujawnienia się wady przedmiotu sprzedanego, sprzedawca staje się odpowiedzialny wobec kupującego za istnienie wady. W literaturze prezentowany jest pogląd, iż ustawowa odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady sprzedanej rzeczy ma charakter absolutny tzn. sprzedawca nie może się z niej zwolnić, obciąża go ona niezależnie od tego, czy to on spowodował wadliwość rzeczy, czy ponosi w tym zakresie jakkolwiek winę, a nawet czy w ogóle wiedział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedawana rzecz jest wadliwa. Brak wiedzy, choćby nawet elementarnej, czy nawet podejrzeń w żaden sposób nie wpływają na wyłączenie odpowiedzialności czy nawet jej ograniczenie (por. Z. G. komentarz do art. 556 k.p.c., LEX 2010).

Ponadto w myśl art. 556¹§ 1 k.c. wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego. Z kolei jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. (art. 560§ 1 k.c.).

Wobec wskazanej przez pełnomocnika powoda materialno prawnej podstawy zgłoszonego roszczenia związanego z domaganiem się obniżenia ceny w związku z skorzystaniem przez powoda z instytucji rękojmi do rozstrzygnięcia pozostała kwestia czy powód w okolicznościach faktycznym niniejszej sprawy może skutecznie domagać się obniżenia ceny i związku z tym żądać zasądzenia od pozwanego kwoty 9.593,49 zł. jako różnicy między wartością pojazdu dla przebiegu 237.000 km tj. kwotą 24.796,75 zł., a wartością pojazdu przy przebiegu 44.000 km tj. kwotą 34.390,24 zł..

Odnosząc się do w/w żądania należy uznać je w świetle poczynionych ustaleń faktycznych za bezzasadne. Otóż skoro powód zapłacił za zakupiony pojazd przy deklarowanym przez pozwanego przebiegu 44.000 km kwotę 23.983,74 zł., a rzeczywista wartość tego pojazdu przy rzeczywistym przebiegu 237.000 zł. wynosi 30.500 zł. brutto tj. 24.796,75 zł. netto, to tym samym powód pomimo nie budzącej wątpliwości wady pojazdu zapłacił za przedmiotowy pojazd cenę nie przewyższającą rzeczywistej wartości pojazdu posiadającego przebieg 237.000 km.

W tym stanie rzeczy powództwo należało oddalić, czemu sąd dał wyraz w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosując przewidzianą w art. 98 k.p.c. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i wobec oddalenia powództwa zasądził ich zwrot od powoda na rzecz pozwanego w całości. Koszty postępowania po stronie pozwanej w niniejszej sprawie stanowiły: opłata skarbową od pełnomocnictwa adwokata w kwocie 17 zł. oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 2.400 zł. ustalone w oparciu o § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015.poz.1800).